

DEEL 10 REISVERSLAG 2013

AÇORES - FAYAL - PICO

Dinsdag wordt de wind gunstig voor onze tocht van Terceira naar Pico en om 8 uur varen we al,om voor het donker wordt, de 75 mijl afgelegd te hebben.

Zodra we de zeilen gehesen hebben en buiten de baai van Praia da Vitoria zijn, valt de wind weg en moeten we de hele weg op de motor varen.

Om 20 uur bereiken we de haven van Pico en die is veel kleiner dan we gedacht hadden, zodat we bijna tussen de zwarte lavaformaties liggen nadat we 40 meter ketting hadden gestoken.

Zelfs Wijtze voelt zich hier niet helemaal lekker en zodra we de volgende morgen wakker zijn wil hij naar de overkant verkassen, naar het eiland Faial.

Samen met de ferry varen we de ruime baai van Horta binnen en vragen aan de office een plekje in de marina.

We krijgen een lange vingersteiger toegewezen en zijn op dat moment zeer tevreden met die plaats.

Horta is beroemd bij de wereldzeilers en het Cafe Sport de plek van samenkomst. Echter, de toeristen hebben Peters Sport Café ook ontdekt en het is al om 12 uur overvol met etende mensen.

Horta is niet meer wat we er van verwacht hadden en ook de zeilboten die er liggen zijn grotendeels verlaten.

Maar beroemd zijn de schilderijen die elke bemanning op de kademuren achterlaat en we zien vele bekende namen.

Maarten heeft zijn "handtekening" ook achtergelaten op de rugleuning van een bank op de kade.

Als we hem aanspreken over zijn brutaliteit, lacht hij breed en vindt dat het een mooi plaatsje is.

Even later vaart hij uit naar het piepkleine haventje Lajes op Pico.

VULKAANEILAND PICO

Zaterdagmorgen nemen we de ferry naar de overkant, Madalena op het vulkaaneiland Pico.

De vulkaan beheerst het hele eilandbeeld met zijn hoogte van 2351 m.

Wijtze heeft vandaag geen zin de hele dag auto te rijden en we bekijken de busroutes op het eiland.

We ontdekken dat, als we eerst de zuidroute nemen en in Piedade een lunchstop maken, we 1 1/2 uur later verder kunnen gaan op de noord route waardoor we het hele eiland gezien hebben.

Behalve de bovenste 300 m. van de vulkaan is het hele eiland erg groen en vruchtbaar. Groenten en fruit worden elke morgen naar de markt van Horta aan de overkant gebracht en het schijnt dat de vijgenoogst elk jaar gigantisch is.

We zullen het wel zien want nu zijn het nog maar kleine groene bolletjes.

We zitten heel comfortabel in de bus en genieten van spectaculaire vergezichten met

verweg op zee de boten die toeristen naar de walvissen en potvissen moeten brengen. Wij hebben er tot nu toe nog geeneen zien zwemmen in deze omstreken.

In het haventje van Lajes de Pico zien we de Aletis van Maarten liggen.

Soms rijden we vlak langs de oceaan en dan weer klimmen we honderden meters omhoog naar een dorpje waar enkele mensen uitstappen of meegeen naar een ander dorp.

In Piedade stappen we uit en lopen naar het enige café dat het dorp rijk is.

Het eten stelt culinair niets voor en we krijgen een bord vol Portugese sausjes en frieten voorgeschoteld, een portie voor bouwvakkers, maar ook Wijtze weet er raad mee.

De plaatselijke wijn kunnen we niet zo waarderen maar daar waren we in Terceira ook al achter gekomen. Hij is ons te zuur.

Maar we moeten wel een kaasje kopen omdat de kaas van Pico beroemd is.

Om 13.30 uur rijdt de bus ons via de noordroute terug naar Madalena en we hebben een mooie dag gehad.

SCRIMSHAW

Pico schijnt het centrum van Scrimshaw te zijn maar ook in Faial zijn de kunstvoorwerpen te koop en in Peter's Sportcafé is zelfs een klein museum waar je heel oude exemplaren kunt bewonderen.

Halverwege de berg achter de jachthaven staat een wit geschilderd huis en daar woont een Nederlander, John van Opstal, die ook Scrimshaw maakt.

Wat is nu Scrimshaw?

Men graveert in Potvis tanden een voorstelling, meestal nautisch, en polijst de tand daarna.

Vroeger sneden de zeelui, als ze niets te doen hadden, plaatjes van dwarsgetuigde schepen of van de walvisvangst in de potvistanden.

Maar tegenwoordig is het verhandelen van tanden moeilijk geworden omdat er geen potvissen gevangen mogen worden. Dus worden de tanden schaars en duur.

We denken erover zo'n tand te kopen als herinnering aan de Azoren maar zijn nog niet zeker of we zoveel geld aan een souvenir uit willen geven.

We laten het nog even bezinken.

3D VOORSTELLING OP DE KADE

Horta komt ons de keel uit omdat er elke nacht keiharde live muziek gemaakt wordt bij Cafe Sport en we zo niet genoeg nachtrust krijgen.

Maar eerst moeten we ons Skuamerk achterlaten voordat we kunnen vertrekken.

We hebben echter geen zin om uitgebreid te liggen schilderen op de kade en introduceren een nieuwe hype: de 3D voorstelling.

Al 13 jaar hebben we een beeldje in de boot staan, gemaakt van schroeven en moeren, voorstellende een harmonicaspeler.

Het beeldje is wat roestig geworden en ik heb geprobeert het op te knappen maar dat lukte niet.

Het stond al enige tijd klaar om weg te gooien maar eigenlijk vonden we het een leuk ding.

Nu staat hij in Horta op een prominent plekje, met een Hollandse vlag in zijn arm.

Misschien, als we weer eens in Horta komen, staan er overal 3D afbeeldingen van wereldzeilers of hun boten.

ILHA DE SÃO JORGE

Zondag om 12 uur gaan de trossen los in Horta en zeilen we met een heel aardig briesje door het kanaal tussen Faial en Pico in de richting van het langgerekte eiland São Jorge om te ankeren achter de pier van Vila das Velas.

Net buiten het kanaal valt plotseling de wind volledig weg en even later hebben we hem op de kop.

Onder een hoek van 30 graden motorzeilen we naar de overkant terwijl met het kwartier de wind een paar knopen toeneemt.

Uiteindelijk tornen we tegen 35 knoop op en is er geen lol meer aan.

Als we de pier op 2 mijl genaderd zijn is de wind naar het OSO gedraaid en staat recht de ankerplaats in te waaien.

Wijtze zegt dat het 't beste is als we teruggaan en bij Pico voor anker gaan.

Tegelijkertijd zien we 2 andere jachten afdraaien om naar een betere haven te varen.

Met ruim wind terug is er niks aan de hand en we genieten van de 17 mijl zeilen naar de duisterzwarte lavahaven van Madalena die bij deze windrichting goed beschermt is.

Het schijnt dat er rond 3 uur in de nacht ook harde wind was, maar alleen Wijtze heeft het gemerkt.

Nu zijn we nog niet vertrokken naar Terceira omdat we het weertype niet vertrouwen.

WHIRLPOOLZEILEN

Het weerbericht op de diverse sites geeft voor woensdag gunstige wind uit het SW-ten en niet al te hard.

Het belooft dus een damestochtje te worden.

Als we vertrekken is de wind nog niet naar de goede hoek gedraaid maar om het zeekanaal tussen Faial en Pico te bezeilen is de wind oké.

We varen met 5 bft halfwind naar de hoek van het eiland en soms varen we 7 knoop snelheid om direct daarna terug te zakken naar 2.5 knoop.

Dat gaat zo wel een uur door en we hebben het gevoel dat we van de ene whirlpool naar de andere varen, een aparte ervaring.

We zien een aantal grote zwarte vinnen door het water klieven en aan het tempo waarmee ze telkens onder water duiken zien we dat het geen dolfijnen zijn. maar wat er onder water zit komen we niet te weten. Jammer.

Een paar keer komen dolfijnen rond de boot spelen en dat blijft een sensatie, hoe vaak we het ook al gezien hebben.

Ook het opgezwollen lijk van een geit kwam langsrijven.

Als we in de zeestraat tussen Pico en São Jorge komen gebeurt hetzelfde als 3 dagen geleden. De wind valt weg, draait tegen en met 6-7 bft motorzeilen we een paar uur hoog aan de wind, tot we vrij zijn van Pico en de wind de goede richting uit draait.

Aan de oostkant van São Jorge klotsen we door enkele stroomrafels met steile golven en dan glijden we heerlijk rustig naar de oost hoek van Terceira.

Het is inmiddels donker geworden en met de zeilen wijduit merken we nauwelijks dat de wind behoorlijk toegenomen is, tot we tussen de pieren van Praia de Vitoria oploeven

om naar de hoge wal te varen.

Het waait inmiddels weer 35 knoop en we gieren de bocht om naar rustig water waar ik het grootzeil laat zakken en Wijtze besluit in de verboden zuidhoek van de haven te ankeren .

Om 22.15 uur gaat het anker in de grond. In 10 uur hebben we 73 mijl afgelegd en dat is niet slecht.

Op de ankerplaats en in de marina zien we de volgende morgen weer allerlei bekenden liggen waar we nodig een praatje mee moeten maken.

Ook willen we Rob's vriendin even keuren en een glas drinken bij Pigafetta, de Rajo ketch van Kalle en Kathy.

Die hebben, volgens Kathy, ook zeer spannende zaken meegemaakt: de motor weigerde en ze moesten het hele stuk vanaf São Jorge zeilen en toen ze de zeer brede ingang van Praia binnenzeilden kwamen ze wel 2 tegenliggers tegen.

Dat was teveel stress en ze wil de boot verkopen. Mijn hemel, ze weet nog niet wat echte stress is maar dan is de boot al verkocht. Jammer voor Kalle.

Zaterdag gaan we nog een poging wagen om op São Jorge bij Velas binnen te lopen.

Driemaal is scheepsrecht en het moet nu lukken.

Jullie horen het van ons.

Groeten van MIA en WIJTZE